

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošiljki prejeman za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštovina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5 50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1 90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6 50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2 30

Naročba se lahko z vsakim dnevom a kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Listi se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Velevažna razsodba najvišjega sodišča.

Vse pravice, katere smo si Slovenci pridobili na pravosodnem polju, izvajevati smo si morali v težkem boju. In še te po velikem naporu si izvajevane pravice se nam čestokrat kratijo po nam sovražnih sodnijskih organih navzlic striktnim zakonskim določbam in vključ veljavnim razsodbam višjih sodnijskih instanc. Vsaka mrvice ravnopravnosti se nam ponajveč dovoli le po ljutem boju, v katerem skoro vselej igrajo glavno vlogo sod. organi sami, dasi se borba vodi za uveljavljanje pravice in pravičnosti, po zakonu nam zajamčene, katero ščititi in braniti so ti organi v prvi vrsti poklicani.

Na civilnem sodišču smo si že zgodaj priborili dokaj obsežnih pravic, pred tem forum smo izvajevali slovenskemu jeziku vsaj na Kranjskem, Primorskem in deloma tudi na Štajerskem toliko veljave in ugleda, da si nikdo več ne upa, da bi na tem polju kratil našemu jeziku zajamčeno

ravnopravnost. No, in to je umljivo! V civilnih zadevah stoji stranke proti strankam, katerim se ne more kratiti svoboda, si prosto voliti razpravni jezik, ker sodnijski organi imajo igrati samo vlogo tretjega objektivnega motritelja, ki nima nikakega vpliva na tok razprave, marveč ima samo dolžnost in pravico, po temeljitim razjasnjenju izreči svojo razsodbo.

V kazenskih zadevah je to drugače! Pri teh je ponajveč država, zastopana po svojem organu, — stranka in ker velja nemščina za notranji uradni jezik, se smatra, da se mora v takih slučajih državni organ posluževati samo nemškega jezika in da se mora sploh vsa obravnava voditi v tem jeziku ne glede na to, ali je nasprotna stranka večča nemščine ali ne. Dasi to načelo ni prav nič utemeljeno in se tudi z juridičnega stališča ne da uspešno braniti, vendar se ga sodišča oklepajo s posebno krčovitostjo in trdovratnostjo. Na kazenskih sodiščih izven Kranjske se skoro izključno uraduje v nemškem, odnosno v laškem jeziku, ne oziraje se na to, ali je obtoženec zmožen dotičnega jezika ali ne. Obtožnice, katere vlaga državno pravdnštvo, so sestavljene z malimi izjemami v nemškem ali v laškem jeziku, takisto tudi zapisniki pri uvodnih preiskavah in tudi pri razpravi sami se govori večinoma v teh jezikih. Ker se navadno tudi ne gleda na to, da bi se obtožencu, ki si ne more sam plačati odvetnika, preskrbelo zagovornika, ki bi bil večš njegovega jezika, dasi bi se to moralo zgoditi že iz navadnega človekoljubja brez ozira na eventualna juridična načela, je obtoženec izročen sodnikom na milost in nemilost, ker mu je vzeto vsako orožje za samoobrambo. Dasi so taki slučajji za pravno državo naravnost škandalozni, vendar so pri nas na Slovenskem na dnevnem redu. Ako bi justična uprava bila prožeta s pravim duhom, bi sama onemogočila take razmere. Da tega ne stori, je za njo

že sramotno, še sramotnejše pa je, da justična uprava sama nasprotuje načelom, za katere bi se pravzaprav morala boriti, in da se ta načela morajo uveljavljati proti njeni volji.

Takšen slučaj se je prigodil nedavno v Trstu.

Deželno sodišče v Trstu je dne 10. avgusta 1903 spoznalo krivim obtoženca A. P. hudodelstva težke telesne poškodbe po § 152. kaz. zak. in prestopka po § 411. kaz. zak. in ga obsodilo na trimesečno ječo. Obtoženec je bil trd Slovenec, njegov zagovornik pa Italijan dr. Giulio Paolina, ki seveda ni razumel niti besede slovenski. Taj je vložil oziroma se na to dejstvo pritožbo ničnosti proti razsodbi in najvišje kot kasacijsko sodišče je pritožbi ugodilo, razsodbo razveljavilo in kazensko stvar vrnilo tržaškemu deželnemu sodišču z ukazom, da naj odredi novo obravnavo.

Najvišje sodišče je svojo razsodbo utemeljilo tako-le:

»Pritožbi ničnosti, oprti na ničnostni vzrok § 281. št. 4 k. p. r., ni mogoče odrekati upravičenosti. Zakaj, čim je bilo znano sodnemu dvoru, da po odobru odvetniške zbornice imenovani zastopnik tožencev dr. Giulio Paolina ni večš slovenskega jezika, katerega edinega ume toženec, v katerem jeziku je bil sestavljen velik del v prehodnem postopanju spisanih zapisnikov in v katerem se je morala vršiti glavna razprava, je bilo že imenovanje dra. Paolina za tožencevega branitelja neopravičeno po stanju stvari, ker je bilo v danem slučaju znanje slovenskega jezika smatrati kot neizogiben temelj zavsešno obrambo. Če pa je sodni dvor — uverjen, da neznanje slovenskega jezika s strani branitelja ne more ovirati izvrševanja braniteljeve naloge — vzlic ugovoru braniteljevemu v izpodbijani med sodbi sklenil, naj se glavna razprava vrši ob sodelovanju imenovanega zagovornika, potem se to gotovo ni moglo sanirati s tem, da je predsednik na glavni razpravi dokazilne vspehe prevajal na jezik braniteljev, to je, na italijanski jezik. Kajti, da more branitelj vršiti svoje dolžnosti, mora biti v stanu, da sledi vsemu razvoju glavne razprave. Na

drugi strani se z ozirom na stališče in nalogo branitelja ne more istemu odrekati pravice, da že pred glavno razpravo stopa v dotiko s tožencem, da vpogleduje v spise, in da v obrambo toženca po potrebi pripravlja sredstva, navedena v §§ 222, 224. k. p. r.

Po izpodbijani med sodbi sodnega dvora, v kolikor je bilo z isto sklenjena vršitev glavne razprave ob sodelovanju imenovanega branitelja, je torej podan navedeni ničnostni vzrok, radi česar je bilo po § 5. kazenskopravne novele postopati v zmislu § 288. št. 1 k. p. r.

Najvišji sodni in kasac. dvor. Dunaj, dne 22. dec. 1903.

Habietinek s. r. a.

To je velevažna razsodba ne samo za Trst, ampak za vse slovenske pokrajine! Na Koroškem in Štajerskem se je v tem oziru mnogo grešilo, s to razsodbo so takemu postopanju v bodoče izpodbijati tla! Ta razsodba pa je tudi še v drugem oziru zanimiva in poučljiva. Kaže nam namreč, da bi si Slovenci lahko izvajevali pri sodiščih še marsikatero pravico, dokaj ravnopravnosti, ako bi vsako zadevo odločno zastopali in jo zasledovali do zadnjega. Ako bi to vselej storili, bi nam bila prihranjena sramota, da je to za nas važno razsodbo povzročil naš narodni nasprotnik Lah dr. Giulio Paolino!

Hrvatski sabor.

Zagreb, 28. januarja. V današnji seji se je nadaljevala proračunska debata. Prvi je govoril opoz. poslanec Cv. Rubetić. V svojem govoru je ostro kritikoval nagodbo. Nagodba ne nudi pogojev svobodnega razvoja. A še tiste mrvice svobode, ki jih še dovoljuje nagodba, uničuje vlada z nesrečno svojo prakso. Podrejenost Hrvatske se čuti pri vsakem koraku. Na zunaj se o Hrvatski niti ne sliši, tu je znana samo ena edinstvena madjarska država. In Madjari sami proglašajo Hrvatsko kot svojo provincijo, ne da bi proti temu ugovarjala hrvatska vlada. V Hrvatski še sploh ni bilo vlade, ki bi varovala zakon, zato je vstal narod sam, da brani postavbo s svojo krvjo.

Padle žrtve preteklega poletja so jasen dokaz narodnega ponosa, obenem pa tudi nepostavnosti in nasilja Khuenovega. Narod se bo vsikdar s hvaležnostjo spominjal teh žrtev. Govornik je nato razpravljao o posameznih točkah proračuna, odgovarjal na izvajanja dr. Pliverića in Barlovića ter končal svoj govor s trditvijo, da grof Khuen ni bil Hrvat niti z dušo, niti s telesom. V drž. zboru v Pešti je rekel, da je Madjar in da ima madjarsko sree. Zato narod želi, da bi bil sedanji ban Hrvat z dušo in telesom in da bi upravljal Hrvatsko tudi s hrvatskim sreeom.

Za Rubetićem je govoril posl. dr. Stržič, ki je v svojem govoru branil Khuenovo vlado, razpravljao o občinskem zakonu, o premoženjski skupnosti, o tiskovni svobodi in končno naglašal, da bo narodna stranka stala vedno na temelju nagodbe, v kateri je edina rešitev za Hrvatsko.

Posl. dr. Vrbanić je ostro napadel vlado, češ, da hodi po istih potih kakor prejšnja Khuenova. Tiskovna svoboda na Hrvatskem in svoboda volitev se omejuje na nečuten način. Deželna uprava je v rokah nezmožne, a ohole birokracije, vsa Hrvatska pa ječi pod neznošnim policijskim sistemom, ki je vničil tudi vso občinsko avtonomijo. Govornik je še obširno razpravljao o lovskem zakonu, o mlekarjskih zadrugah ter o domači industriji itd. in sklenil svoj govor z zatrdilom, da sedanji vladi ne more votirati proračuna.

Prihodnja seja bo v petek ob 10. uri dopoldne.

Govor ministrskega predsednika grofa Tisze.

Budimpešta, 28. januarja. Danes je izpustil grof Tisza že dolgo napovedani grozilni in svarilni govor. Rekel je, da je pred tremi meseci prevzel vlado pod razmerami, ko je vsak resno misleči patrijot moral videti, da se narod opoteka katastrofi naproti. Prinesel pa je k prevzetju vlade seboj rešitev, ki naj bi narod pomirila,

LISTEK.

„Hrvatska Matica“.

V hrvatskih listih vseh strank se je v zadnjem času jako mnogo pisalo o hrvatski Matici, zlasti povodom opušitve „Vienca“. Pisalo se je pro in contra, čule so se pikre pritožbe in ostri odgovori, ali po vsi tej polemiki se je vlekla rdeča nit — spoznanje, da je hrvatska Matica velevažen kulturni zavod. Mnenja, kako naj Matica čimbolje izpolnjuje važne svoje naloge, so različna — vse stranke pa so edine, da je treba Matico podpirati in pospeševati. Nam se je kar milo storilo, ko smo čitali to živahno polemiko, ki gotovo ne ostane brez dobrih posledic, kajti spomnili smo se, da je naša „Slovenska Matica“ nekaj noli me tangere in da bi bil ves odbor osebno razžaljen, če bi se kak neklerikalec osmelil izreči kako mnenje . . .

Hrvatje so v tem vsi edini, da zasluzi hrvatska Matica najizdatnejšo podporo; da Matica to podporo tudi zasluzi, priča lepi književni dar, ki ga dobe njeni člani za leto 1903.

Te dni so nam došle najnovejše publikacije „Matice Hrvatske“ — devet lepih knjig beletristične in popularno znanstvene vsebine. Avtorji teh knjig spadajo med prve hrvatske književnike.

A. Tresić-Pavičić zastopa pesništvo. „Valovi misli i čustava“ se imenuje njegova zbirka največ epških in filozofskih pesmij. Tresić-Pavičić ima med hrvatskimi pesniki sedanje dobe jako dobro ime; horizont njegov je širok, misli njegove so originalne, tehniko ima popolnoma v oblasti, jezik njegov je vzoren.

„Gjurgjica Agićeva“ je naslov obširnejši povesti. Spisal jo je Ksaver Šandor-Gjalski — mojster sodobnih hrvatskih novelistov in duhoviti stilist.

Dramatika je v letošnjih publikacijah hrvatske Matice zastopana z dvema deloma. Milan Šenoa je spisal zgodovinsko dramo v petih dejanjih „Ban Pavao“. Snov je zajel iz hrvatske zgodovine, iz dobe, ko je bil Pavel Šubić ban hrvatski in ko sta se trgala za hrvatsko krono kralja Karlo Roberto d'Anjou in Andrej Arpad. — Drugo dramatično delo je „Zimsko sunce, slika iz istarskega života“

spisal Viktor Car-Emin. Ta igra se je že igrala in sicer z jako častnim uspehom na zagrebškem gledališču in se je tedaj o njej pisalo tudi v „Ljubljanskem Zvonu“. Viktor Car-Emin si je v nekaterih letih zlasti s spisi, ki jih je obehodanila hrvatska Matica in ki so izšli v „Vencu“ in v „Nadi“ pridobil res zaslužen ugled med hrvatskimi beletristi.

„Hrvatska Matica“ ne izdaja samo izvornih hrvatskih leposlovnih spisov, nego seznanja narod tudi z najboljšimi književnimi proizvodi drugih slovanskih narodov. Pred nekaj leti je ustanovila „Slovensko knjižnico“, katere je izšlo že 11 zvezkov. V zadnjem zvezku prinaša drugi del izbranih povesti znamenite poljske pisateljice Elize Orzeszkove.

Poleg teh petero knjig beletristične vsebine je izdala Matica še štiri knjige popularno znanstvene vsebine sicer:

1. Slike iz slavenske povjesti napisao Vj. Klaić. Ta knjiga obsega dvanajst črtic iz zgodovine raznih slovanskih narodov iz raznih dob. Izbrani so sami značilni zgodovinski dogodki. Med drugimi je popisana tudi „slava na Gosposvetskem polju.“ Ej —

danes je Gosposvetsko polje — že skoro čisto nemško.

2. Izabrana poglavja iz narodnoga gospodarstva. (Političke ekonomije). Napisao Fran Milobar. To je drugi del tega znanstvenega spisa, v katerem se razpravlja o poljedelstvu, o obrtnosti in o trgovini, dalje o socijalizmu in o raznih socijalističnih strankah, o socijalnih uredbah, o varstvu delavcev. Dodana je dobra študija o financijalnem razporu med Hrvatsko in Ogrsko.

3. Dječja njega, upute mladod majci, sastavio dr. Radovan pl. Marković. Ta knjiga razpravlja o ravnanju z otroki.

4. Valovi i zrake, napisao dr. Oton Kučera. V tej z 230 slikami okrašeni knjigi se pretresajo različna fizikalna vprašanja v jako poljudni obliki.

To je torej književni dar hrvatske Matice. Vsi ne bodo z vsem zadovoljni in bržčas bo tod in tam čitali živahnih kritik ali stvari to nikakor ne bo na škodo. Le vsled odkritosrčnih kritik je hrvatska Matica postala to, kar je danes.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

XIV.

Kadar je Konrad Podobnik stopil pred Maro, da bi ji razkril skrivnost svojega življenja, tisto skrivnost, zaradi katere je toliko časa premagoval samega sebe in skušal zadušiti svojo ljubezen do Mare, nikdar ni mogel priti do besede. Čim je začel govoriti, mu je Mara s poljubi zaprla usta.

— Tvoja skrivnost me nič ne briga. Jaz je nečem poznati. Jaz te ljubim in sem srečna, da me ljubiš. Tu sem, tu me imaš, vzemi me, če hočeš, stori kar hočeš, samo ljubi me.

In Konrad je zopet molčal in molčal je rad, ker se je tresel strahu, da bi mogel Maro izgubiti.

Tudi o maršalu Marmontu ni hotela Mara z njim govoriti. Čim je skušal napeljati pogovor na razmerje med maršalom in med Maro, vselej mu je resno in odločno velela, da naj o tem ne govori.

— Lahko mi zaupaš, mu je rekla, ko je šla spet na ples k ge-

in močno voljo, da se izvede taka politika, s katero so spojene največje in najsvetejše narodove koristi. Nadalje je izpovedal, da se je z vlado dogovoril glede porabljenih sredstev, tako da ima vlada že vnaprej za vsako odredbo odobritev krone. Toda vlada se ne žuri z uporabo takih sredstev, temuč pridejo na vrsto, ako se vsi poskusi za mirno rešitev izjalovijo ter vladi ne preostane drugega kot v marsičem težavna in britka »ultima ratio«. (Posl. Kaas: »Ali je to oborožena sila?«) Grof Tisza: Pod besedo »ultima ratio« razumem tako odredbo, ki ni sposobna, da bi poostрила v tej nesrečni deželi strankarski boj. Pretežna večina ogrskega naroda je sprejela našo rešitev z zadovoljstvom, ker je boja že sita do skrajnosti. — Govornik je povdarjal, da le štirideseti del vseh poslancev moti že dva meseca vsako delo. »Boja, na pragu katerega najbrže stojimo, se morajo udeležiti vsi, ki hočejo v resnici služiti ogrski ustavi in parlamentarizmu. Ker pa je skoraj gotovo, da stojimo pred bojem, ki bo trajal nedogledni čas, je vlada uverjena o potrebi, da pred začetkom tega boja delegacija dovrši svoje delo. Ker se je položaj tako spremenil, se mora tudi taktika spremeniti. Delegacija se bo tedaj sestavila 3. februarja, in v sedanju poslanske zbornice nastopi odmor dva do tri tedne. Potem je govornik apeliral na zbornico, naj še pred 3. februarjem sprejme rekrutno predlogo, saj bo imela obstrukcija tudi po delegacijskem zasedanju dovolj časa in prilike, da nadaljuje boj proti vladi, a njega najdejo vsikdar si nasproti. Usmilijo se naj tretjeletnikov in nesrečnih nadomestnih rezervistov ter jih puste domov.

Posl. Eötvös je izjavil, da rekrutno predlogo odkloni, sicer pa je njegova zasebno mnenje, naj bi se rekrutna predloga dopustila, da bi se videlo, kaj pravzaprav vlada premore.

Obstrukcijske govore sta imela poslanca Lengyel in Csavolszky.

Budimpešta, 28. januarja. Prvi čas se je učinek Tiszove izjave podoenjal; celo liberalna stranka je pričakovala ostrejših besed in podrobnejših načrtov o vladnem nastopanju proti obstrukciji. Popoldne pa so se pri obstrukciji pokazali že drugačni učinki. Za zvečer je namreč bila sklicana konferenca, v kateri se je razpravljalo o pogojih, pod katerimi bi se obstrukcija vstavila. Tudi v vladnih krogih se povdarja, da se je položaj vsekakor zboljšal ter se pričakuje, da se obstrukcija že tekom tega tedna vstavi.

Budimpešta, 28. januarja. V nedeljo zvečer se vrši pri ministrskem predsedniku velika scireja, h kateri so povabljeni vsi poslanci, razun petih. Vabila niso dobili:

neralnemu guvernerju, da se ti niti trenotek, niti v mislih ne izneverim, četudi ne tajim, da imam za njega posebne simpatije. Ko bi te ne bila videla na črnuškem mostu, ko bi ne bila videla, da znaš biti pravi junak, večji kakor vsak vojskovodja — kdo ve, kaj bi se bilo zgodilo. Zdaj pa ni nobene nevarnosti več.

In šla je na ples in prvi ples je otvoril š njo maršal Marmont. Lahno sta se zibala v lahmem plesu.

— Ekselencija, je rekla Mara, rada bi z Vami govorila nekaj besedi.

— Gospodična Mara, je odgovoril maršal, jaz že vse vem. Moj stari in zvesti prijatelj, general Fresia, je bil pri meni. Vem, kake dušne boleti sem Vam provzročil in dasi me boli srce, sem vendar vesel, da ste jih premagali. Jaz Vas resnično ljubim in na svojo čast Vam prisegam, da nisem imel nobenih slabih namenov. Ali mi morete to verjeti?

— Da, verujem Vam — o tem nisem nikdar dvomila.

— Hvala Vam, Mara. Midva se razumeva, kakor redkokdaj dva pri-

oba kmečka poslanca iz Sedmograške Makkai in Gabanyi, poslanca Ugrom in Eötvös, ker sta v kazenski preiskavi, ter Kubik, ki je nedavno izjavil, da pretrga z ministriškim predsednikom vsakršno osebno občevaranje.

Dogodki na Balkanu.

Solun, 28. januarja. Hilmi paša je povedal nekemu dopisniku, da so reformni načrti od februarja 1903 popolnoma izvedeni. Tudi reformne točke iz Müzzstega so deloma izvedene, deloma se izvajajo. Ostalo se izvede s tako hitrostjo (?), da bo Evropa strmela. (?) Sultan sam hoči imeti močno, mirno Macedonijo.

Petrograd, 28. januarja. Dopisnik »Peterb. Vjedomosti« je imel razgovor z visokim avstro-ogrskim diplomatom, ki je odgovoril na vprašanje, ali veruje v reforme: »Ne! Ako bi imeli pet let na razpolago, bilo bi kaj drugega.« Na vprašanje, ali potemtakem misli, da se spomladi vstaja v Macedoniji ponovi, je odgovoril: »Seveda! Sarafov je bil na Angleškem. Tam mu niso obljubili le 25.000 f. štrl. kakor so listi poročali, temuč mnogo več. Mi si ne želimo vojske s Turčijo, toda če nas Turčija s svojim vedenjem napram reformam prisili, da postopamo odločneje, ne storimo tega zastoj. Za svojo akcijo moramo dobiti zadostilo. Nihče ne more pričakovati, da napravimo v Macedoniji red, potem pa se priklonimo ter odidemo kakor lakaj. Zaradi platonske zabave ne bomo prelivali krvi ter zgubljali mnogo milijonov.

Sofija, 28. januarja. Vlada namerava sobranju še v teku sedanjega zasedanja predložiti zahtevo, naj dovoli izvaurednega kredita okoli pol milijona za podpiranje macedonskih begunov.

Belgrad, 28. januarja. Prvi kraljev adjutant podpolkovnik Dragatevič odide v Cetinje, da oficijalno naznani knezu kraljev nastop.

Skoplje, 28. januarja. Sinoda je izvolila srbskega arhimandrita Sebastijana za metropolita v Skoplju.

Konflikt v bavarski zbornici.

Monakovo, 28. januarja. Ker se je liberalnemu poslancu Segitzu zabranilo, prečitati neko konfiskovano kritiko o postni pridigi, sta podpredsednik Leistner in zapisnikar Schmitt odločila mandata.

Vstaja v nemški Afriki.

London, 28. januarja. Kakor se doznava preko Kaplanda, so nemške vesti o grozovitostih vstaških Hererójev pretirane, deloma pa tudi popolnoma izmišljene, da bi opravičevale grozovitosti nemškega vojaštva.

Berolin, 28. januarja. Po nesreči ali — na srečo je odplul parnik »Darmstadt« z nemškim vojaštvom v nemirno Afriko, preden je prispel tja sledeči brzozav cesarja Viljema: »Pričakujem, da napravite z junaštvom, močatostjo in zvestobo čast nemški armadi, potem vam tudi ne bo težko, da predrzne vstaše

jatelja — menda ker sva oba odkrita značaja. Ali se me bodete zdaj izogibali, Mara?

— O ne! Čemu neki? Kakor nič ne prikrivam, da ljubim Konrada, tako tudi nič ne prikrivam, da ste Vi v mojih očeh vzor moža in da sem srečna in ponosna, da me smatrate za svojo najvdanejšo prijateljico.

In pogledala je maršala s tako svetlim, tako zvestim pogledom, da se ni mogel zatajevati in je skoro glasno vzkliknil:

— Mara, Mara — ko bi jaz ne bil oženjen — Vi bi morali postati moja žena.

Lahno sta se zibala v lahmem plesu, kakor bi bila oba slutila, da plešeta zadnjikrat skupaj. In plesala sta skupaj skoro ves večer. Ljudje so šepetali in delali opazke in Konrad je srdito gledal to početje, a onadva se za to nista zmenila.

Naposled je maršal popeljal Maro pred Konrada.

— Tu Vam izročam Vašo nevesto, mi je rekel z resnim glasom. In obrnivši se k družbi je zaklical:

po zasluženu kaznujete. Bog z vami! Viljem.«

Rusko-japonski konflikt.

London, 28. januarja. Vznenmirljivost zadnjih dni provzroča edino Japonska, kjer dobivajo šovinisti, ki si želijo vojake z Rusijo, šimdalje več privrženecv. Zato se kaže napram miroljubnim težnjam Rusije naravnost žaljiva nezaupnost.

London, 28. januarja. V Koreji pripravljajo Japonci tajni napad. Cela divizija japonskega vojaštva se dovažja v Korejo. Vojaki so namreč preoblečeni v kulije. V Sahebi se premiče japonsko brodovje tako, da je očitno, da provzroči spopad z Rusi. Ravno tako se delajo v Simonoseki priprave za spopad.

London, 28. januarja. Japonska vlada je vpeljala vojni davke, ki obstoji v tem, da se podvoji zemljiščni in dohodninski davek. Na ta način se dobi 44 milijonov. Nadaljnih 10 milijonov se najme kot državno posojilo na pet let.

London, 28. januarja. Angleški državni tajnik je izjavil, da si bo angleška vlada nadalje prizadevala, da se rusko-japonski spor mirno poravnja; ako se to ne posreči, izpolnila bo vlada svoje dolžnosti napram svojemu zavezniku (Japonski).

Petrograd, 28. januarja. Ruski odgovor Japonski se odpošlje šele v petih ali šestih dneh. Ker se predloži še raznim inštancom ter tudi car lahko spremeni besedilo, ne ve nihče, kakšna bo končno vsebina tega odgovora. Dvoje pa je gotovo: da je to zadnji ruski odgovor in Rusija pozneje ne dovoli nobene koncesije več, in drugič, da Rusija pod nikakim pogojem ne dovoli Japoncem, da bi utrdili pristanišče Masapho.

Dopisi.

Z dežele. (Kolegijalnost gospoda učitelja »a« v pravi luči.) No, gospod idrijski junak, gospod z linirjem v roki, sedaj ste prijeli zopet enkrat pero, ali držali ste ga dolgo časa, klanfali ste cele tri tedne slavni zagovor »Narodu! Gospod Oswald Vam je gotovo takoj naznanil, kaj piše »Narod« o Vas. Mogoče Vam je kri tako vražje zavrela, da niste mogli toliko časa odgovoriti. Pa kaj bi tukaj opisoval, ker nisem prisostoval, ko ste Vi dobili v roke ono novico. Namesto, da ste toliko časa študirali odgovor, pogledali bi bili rajši določila ustanove, katerih še sedaj ne poznate! Kdo ima pravico do ustanove? Učiteljske sirote. To pa ni nikjer pisano, da morajo oni ravno po Vaših pravih imeti spričevalo. Ako bi bilo več učiteljskih sirot, oprostilo bi se Vaše izgovarjanje, da se gleda na spričevalo, ali pa če bi imel spričevalo nepovoljnega vseha. Če bi pa ne bilo nobene učiteljske sirote, potem bi imeli pravico drugim podeliti po Vaši »nepristranskosti« sodbi. Iz Vašega dopisa spoznamo, da je Vam tudi to neznano,

— Moji ljubi gostje — na prihodnji soiréji Vas pozdravi moja žena. Pisal sem ji, naj pride k meni.

Ljudje se niso mogli načuditi temu naznanilu, ker je bilo splošno znano, kako slabo sta se razumela maršal in njegova žena.

Po soiréji so raznesli udeležniki to novico po vseh ljubljanskih gostilnah in prišla je tudi v Kolorettovo gledališko kavarno, ki je bila nastanjena v prvem nadstropju prejšnje Gerberjeve hiše. Tam je bil med gosti tudi kurat s Šmarne gore, Janez Svetlin. Bil je, kakor po navadi, nekoliko vinjen in silno zgovoren, kakor vselej, če je pogledal pregloboko v čašo.

— Oj, ti ubogi maršal, je tarnal kurat, ko je slišal, da pride Marmonтова žena. Kako se mi smili.

— E, kaj bi se Vam smilil. Saj so drugi ljudje tudi oženjeni.

— Saj se meni vsi oženjeni ljudje smilijo. Prav vsi! Resnično, resnično vam povem — žena popelje moža v nebesa, ali pot gre skozi pekel.

— Vi ste pač veseli, da ste sa-

koliko časa sme kdo živati to ustanovo. Ali ste imeli določilo sploh v rokah? Mi skoraj dvomimo. Vi očitno »starejšemu bratu«, zakaj da ni prošil za ustanovo. Vaši špijoni so preslabo pogledali in zvedeli o spričevalu starejšega sina udove. Zdelal je z dobrim vspehom, bolje ko njegov mlajši brat in tudi bolje kot oni, ki ste mu tako milostno podelili ustanovo. A ker pozna bolje določila ustanove kot Vi, ve, da je ne sme več kot eno leto zaporedoma živati, se ni ponižal s prošnjo do Vas. Pričakovali, mislim, ste gotovo one pripombe na prošnji, kakor jo je neki dijak napisal na prošnjo za Wolfovo ustanovo, da bode stopil po dokončani gimnaziji v krdele črnih, da bode šel v lemenat! Ker tega ni bilo, je tajno, »nepristransko« glasovanje drugače izpadlo. Sedaj pa odgovor na Vaše zasebne, v pravem pomenu kolegijalne opazke. Ker je bil pokojni gospod učitelj takrat v zelo slabih razmerah, — skrbeti je moral za deset nedoraslih otrok, izmed katerih sta dva študirala v Ljubljani in pa sam je bil vedno bolehen — ni mogel visokih svet darovati, kar vsak pametno misleč človek razume, le Vi ne. Ker vsled teh neugodnih razmer ni mogel več živovati, mislite potem Vi, da je nasprotoval ustanovitvi ustanove. Sicer, ali ste že slišali pregovor: »De mortuis nil nisi bene«. Čeprav se Vi tega pregovora ne držite, bi se vendar od Vas spodobilo, da bi ne očitali, kaj takega možu, kateremu ste bili nekdanji kolega in prijatelj. Ali je torej res največja perfidnost, ako Vam kdo očita nekolegijalnost?!

† Maks Hrovatin.

Dne 23. t. m. preminul je v Sežani obče priljubljeni in spoštovani c. kr. sodni adjunkt g. Maks Hrovatin. Porodil se je 5. septembra 1869 v Vipavi, kot prvi sin posestnika in pozneje večletnega župana g. Antona Hrovatina. — Ljudsko šolo je dovršil v Vipavi, gimnazijo je obiskoval v Gorici, višje šole pa na Dunaju in v Gradcu. Po dovršenih študijah je vstopil l. 1896 v prakso pri c. kr. okrožnem sodišču v Gorici, od koder je bil že po dveh letih premeščen kot samostojni sodni adjunkt v Podgrad (Istra), a leta 1901 v isti lastnosti v Sežano, kjer je sedaj sklenil svoje mlado življenje.

Povsod, kjerkoli je blagi pokojnik služboval, pridobil si je simpatije in spoštovanje pri svojih tovariših in predpostavljenih; pa tudi ljudstvo ga je radi njegovega točnega, nepristranskega in pravičnega uradovanja visoko cenilo. — V privatnem občevaranju je bil jako vesel, ljubeznjiv, kratkočasen in dovopen. — Do vsega, bodisi sebi enakega, bodisi nižjega stanu, je bil jako prijazen in odkritosrčen, s čemur ravno si je pridobil srca vseh, kateri so ga poznali — sovražnika menda ni imel niti enega. — Kako je ljubil svojece, dokaz to, da se je ob vsaki priliki srčno rad zatekal k svojemu še živemu očetu, k bratom in sestram, kakor tudi k svojim sorodnikom. Ko ga je pa kdo obiskal, sprejel ga je z vidno odkritosrčnostjo.

Istotako je ljubil tudi svoj narod, kajti podpiral je dejansko razna narodna podjetja in ni se sramoval v občevaranju z drugorodci imenovati se s ponosom — Slovenca.

Z njim je tedaj umrl preblag rodoljub, vzgleden sodnik, katerega so njegova tovariši in tudi višji visoko čislali, vesel družabnik, ki ostane vsem, ki so ga poznali in z njim občevali, v trajnem spominu. — Umrl je mož čistega značaja v najlepši svoji dobi, ves vnet za

mec, se je vmešala gospodinja v pogovor.

— Kajpak! In še kako! je pri-trjeval kurat. Pa tudi če bi jaz ne bil duhovnik, bi se ne oženil. Ne le ker sam ne bi hotel postati nesrečen, nego tudi, ker bi tudi ne hotel žene narediti nesrečne. Moje načelo je: rajši naj mož kot samec več žensk naredi srečnih, kakor da se oženi in napravi eno nesrečno. O jaz sem to dobro premislil in lahko govorim, zakaj jaz imam skušnje, velike skušnje.

— Bežite, bežite, ga je zavrnila gospodinja, to so same čenče!

— Kaj, čenče? Kdo pravi to? Ali veste, da sem jaz duhoven gospod? Kako me morete žaliti? No, pa Vam ne zamerim. Saj pravijo učenjaki, da je ženska glava manjša kakor moška.

— Vaše besede pa kažejo, da mora v moški glavi biti veliko več praznih prostorov, kakor v ženski, je rekla gospodinja in nejevoljno odšla.

Sele pozno ponoči je kurat zapustil kavarno. Ravno ko je vrata

svoj poklic, ljubeč svoj narod, kateremu bi še lahko mnogo, mnogo koristil.

Zato žaluje sedaj za njim narod slovenski in brižejo si grenke solze oni, ki so ga ljubili.

Kako priljubljen je bil nepozabni pokojnik na svojem zadnjem službenem mestu in v rojstnem kraju, spričujeta impozantna sprevoda v Sežani in Vipavi, kamor je bil prepeljan k zadnjemu počitku. — Smelo trdim, da tako sijajnega pogreba, kakor je bil adjunkt Hrovatina, ni videla niti Sežana niti Vipava, že dolgo vrst let.

Splošno sočutje bodi v tolažilo žalujočim ostalim!

Tebi pa, preljubi Maks, bodi lahka zemljica domača!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. januarja.

— **Osebnosti.** Gospod Ivo Zupanc, adjunkt drž. žel. in prometni uradnik v Selzthalu na Gorenjem Štajerskem je imenovan postajenačelnikom postaje Jesenice. Gosp. Josip Šmuc, asistent drž. žel. in postajenačelnik v Kamniku je na lastno prošnjo prestavljen in dodeljen postaji Jesenice.

— **Kranjski deželni zbor.** Različni dunajski listi ponavljajo »govorice«, ki smo jo zabeležili že včeraj, da misli vlada razpustiti deželni zbor kranjski. Pravijo, da se to vidi tudi iz tega, da dopolnilna volitev namesto dr. Brejca še vedno ni razpisana. Mi pa vemo danes zanesljivo, da je ta — bosa.

— **Promocija.** Danes je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava avskultant pri okrožnem sodišču v Mariboru, g. Fran Žihner, bivši predsednik »Triglava« Čestitamo!

— **Idrijski župan odstopil?** Uradni list poroča, da je župan Dragotin Lapajne v Idriji 28. t. m. odložil svoje častno mesto.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Danes zadnjič v sezoni opera »Prodana nevesta«. — V nedeljo pop. narodna igra s petjem »Brat Martin«, zvečer na mnogostransko zahtevanje »Potokoli zemlje«.

— **Dramatičnega društva blagajništvo** nam piše: Ker 1. februarja zapade tretji obrok za abonirane sedeže in se včasih vplača več ali manj nego znaša zadnja tretjina. prosimo vse častite abonente, naj z vplačilom zadnjega obroka počakajo, da pride gledališki sluga s pobutnico, na kateri je razvidno, koliko je še vplačati.

— **Kamniški sladki tehant** je tudi letos že začel pogumno smolartiti. — Takoj prvi mrlič, katerega je moral pokopati, je bil nezakonski otrok. Človek bi mislil, da ni to nič hudega za kakoga postopaškega farja, ako mora prvega v novem letu pokopati nezakonskega otroka. Toda vara se, kdor tako misli. Naš tehant je v svojem velikanskem devištvu prav po tehantovski navadi vpil nad lastnico pogrebnega zavoda, zakaj da mora ravno on nezakonskega otroka prvega v letu pokopati. Po tehantovem mnenju bi menda moral takega mrliča šintar vzeti. Bože, kakor da bi kranjski farji ne imeli nezakonskih otrok! Še več, seveda jih pomagajo »naprej spraviti«. — Tehant je svojemu kaplanetu naročil, da mora od

odprl je videl, da je mimo kavarne smuknil grof de Laval in šel proti Gospodskim ulicam.

— Ho ho, je mrmral kurat, to je pa tisti človek, kateremu bi Kopitar rad ušesa porezal. Kam neki gre? Hm! Kopitar je moj prijatelj in da rad za pijačo. Za takega prijatelja se že kaj stori.

In kurat se je previdno splazil za grofom Lavalom skozi Gospodske ulice v Krakovo in od tam v Trnovo. Čim dlje sta prišla, toliko bolj se je žudil kurat.

— Te-te-te, je mrmral — to mora pa biti kaj posebnega.

Končno je grof de Laval izginil v hišo, ki je imela št. 17. Kurat se je previdno plazil okrog hiše, če bi bilo kje kaj videti. Ker je pa bilo vse temno in tiho, se je skril v bližini in čakal. Čakati je moral dobro uro, a čakal ni zastoj. Iz hiše so prišli trije možje in se razšli na tri strani. Kurat je spoznal Laval in bivšega oskrbnika nemškega viteškega reda.

— Te-te-te, zato-le skrivnost bo pa moral Kopitar plačati celo vedro!

vsake dekline iztirjati eno kronco za neko društvo, katero menda še nima imena. Ako se je katera pomisljevala, bi li dala svojo težko zasluženo krono nenastitnemu farju, tedaj je zavpil nad njo: »No, kaj pa ti! Kaj pa mišliš! Ali ne boš dala, če duhovni zahtevajo?!« In kronica, za katero se je cel teden trudila, je šla v požrešno, vedno lačno farško žrelo. — Pa kaj bi prečistite gospode tako obrekovali, ko imajo vendar tako velikansko ljubezen do svojih ovčic. Da bi se preljubljeni kostrunčki z molitvijo ne utrudili, so rekli tehtant, da je vse eno, če backi molijo, ali pa če dajo dve kronci. Za dve kronci bodo že gospod molili! Turški deriši menda niso taki barantači z vero, kakor so naši farji. — S tehtantovo pristno žlindra-godbo menda ne bo nič. Rekel je sicer, da jo hoče imeti, pa če ga stane tudi tisoč forintov, gotovo pa je, da tehtant neče šteti za svojo godbo iz svojega niti vinarja. Pri »izpraševanju« je namreč za godbo pobiral kronce; imel pa je velikanske smolo. Od 70 žensk je dobil 8 kronc, beri osem kronc, od 50 moških pa 3 kronce, beri tri cele kronce! Vzprico tolikega brezveststva je tehtant skoraj iz kože skočil. Da se ta kričeči nevspeh vsaj nekoliko popravi, je poslal tehtant zadnji semanju dan svojega mežnarja s puščico ne cesto pobirat od štanta do štanta od prezebajočih sejmarjev lepe kronce. Sejmarji so imeli res jako lepe kronce, katerih pa mežnar ni videl, kajti višje moči so ga potisnile nazaj v farovž, kjer je tehtantu poročal, da je imel smolo z orožnikom in da teh lepih, krasnih kronc ni dobil. — Kakor vidite, se vse tehtantovo dejanja in nehanje suče samo okrog kronc, in mi se resno bojimo, da bi se našemu lepemu tehtantu njegovo kronce ljubeče srce ne spremenilo v eno samo veliko krono, ki pa bi morda bila celo iz žlindre! Končno bi kranjskim tehtantom svetovali, da si nabavijo za sejme ren, bobenčkov, cimbal, klarinetov itd., s katerimi bi oborožili svoje kaplane, tehtanti pa bi si nadeli tisti »univerzal-instrumente«, obstoječi iz zvončkov, ren in bobenčkov, ki se pritrjuje na ramah in na peti desne noge, in bi tako oboroženi »koncertovali« po sejmihi, rezali »ksihste«, prevračali kozolce in lovili lepe kronce. —kov.

— **Razmere na pošti v Gorici.** Znano je, da vladajo pri poštnem uradu v Gorici, zlasti odkar ni pravega oskrbnika, prav čudne razmere. Slovenski uradniki so bele vrane, povsod se šopirijo le Nemci in Lahi, le izmed nižjih uslužbenecv je precej Slovencev. Ti pa so veliki reveži, ker uradniki Lahi in Nemci delajo z njimi, kakor svinja z mehomo. Nedavno sem pričakoval nekega važnega pisma in, ker ga le nisem dobil, sem šel na pošto v sobo pismonoš povprašat, ako ni morda pismo že došlo. Tu sem bil po naključju priča, kako surovo je rohnel neki uradnik nad nekim pismonošo. Obkladal ga je z vsemi mogočnimi psovskami, izmed katerih ste bili »poroca« in »asino« še najnedolžnejši. Bil sem v silno mučno položaju, zakaj nikdar nisem verjel, da bi bili takšni prizori mogoči v cesarskem uradu v navzočnosti strank, in sem odšel, ne da bi kaj opravil. Pozneje sem poizvedel, da je bil dotični omikani gospod poduradnik Filip Skrihanek. Da je takšno vedenje v uradu vobče nedopustno, zlasti ako se na ta način pregrešuje uslužbenec proti uslužbencu, ki je na isti stopnji kakor on, ni treba povdarjati. To je pa tem bolj obsojati, ako se ne uvaža, da se tako ravna s pismonomi, ki so po 12urni naporni službi že itak vsi utrujeni in izmučeni in od katerih se pač ne more potem zahtevati, da bi še izven svoje službe opravljali posle, ki ne spadajo v njihove področje. Upamo, da bo poštna uprava to sama uvidela in poskrbela, da se v bodoče kaj takega ne bo več godilo!

— **Pojasnilo.** Prejeli smo naslednje pismo: Slavno uredništvo! Oziraje se na Vašo včerajšnjo notico med »Ameriškim novicami«: »Slovenski duhovnik, ki ima tudi v Ameriki srečo s testamenti«, prosim, da resnici na ljubo sprejmete sledeče pojasnilo: Moj brat Rev. Fr. S. Košmerl, mis. župnik v Duluthu, posodil je leta 1894. farmerju Johnu Muellerju 300 dol. v svrhu, da si je kupil od vlade svet, katerega je hotel Mueller po svoje izkoristiti. Leta 1897. umrje Mueller brez znanih dedičev, njegovo prezadolženo posestvo pa pride na boben. Da ne zgubi moj brat posojenega denarja, vdeležijo se javne dražbe in ker ni bilo pravih kupcev ostane mu za terjatve imenovani svet, katerega bi se bil rad znebil tudi, ako bi zraven nekoliko zgubil. Službeno čez leto dni pridejo na sled, da je ta svet bogat rude in da je velike vrednosti. Seveda so se sedaj jeli oglašati razni špekulantje. Čez 300 dedičev prijavilo se je tekmo 5

let, med temi 6 žensk, katere so hotele biti po vsi sili vdove ranjkega Muellerja. Sodišče je priznalo Muellerjevega sorodnika dedičem (pa brez dedščine), mojemu bratu pa je prisodilo rubežogati svet kot lastnino s pristavkom, da ga je postavil na javno kupil. Tako in še podrobneje piše o tej pravdi uradna »The Duluth News Tribune«, (katera je kot nepristranska vsekakor tudi verodostojna), o čemer se blagovolite prepričati iz priloge. O »podedovanju« in o »sreči s testamenti« se torej tu ne more govoriti. Z odličnim spoštovanjem Josip Košmerl. V Ljubljani, 29. januarja 1904.

— **Splošno slovensko žensko društvo v Ljubljani** ima svoj občni zbor v nedeljo 31. t. m. ob 5 uri popoldne v društveni sobi na Rimski cesti šte. 9. Članice se vabijo, da se ga polnoštevilno vdeležijo!

— **Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani** ima svoj redni občni zbor jutri, soboto, 30. t. m. o pol osmih zvečer v mali dvorani Mestnega doma, na kar se p. n. člani opozarjajo.

— **V veliki dvorani »Narodnega doma«** priredi jutri, 30. t. m., Narodna čitalnica v Ljubljani zadnji svoj letošnji družinski večer, ker je bila zadnjič mala dvorana pretesna in se je jutri nadejati še številnejše udeležbe od strani p. t. članov. Začetek točno ob polu 9. uri zvečer.

— **Narodna čitalnica v Spodnji Šiški** priredi na Srečnico dne 2. svečana t. l. v Koslerjevi zimski pivarni Vodnikovo besedo s plesom, pri kateri sodeluje vojaška godba Leopold II. kralj Belgijecv št. 27. Spored: 1. Zdenecar: »Sokol-ska koračnica«. 2. Keler Bela: »Susto pila«, cuvertura. 3. Prolog: Pevec »Mirja oživljena«, zložil C. Golar. 4. Hofmann: »Oproščena fantazija«. 5. Nedved: »Venec slovenskih narodnih pesmi«, moški zbor. 6. Gerbič: »Domovina«. 7. Zajc: »U boj«. 8. Strauss: »Netopir«, potpouri. 9. Spevo igrar: »Vinska poskušnja«. 10. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 K. Društveniki so vstopnine prosti.

— **Telovadno društvo »Sokol«** v Šiški ima svoj II. redni občni zbor v nedeljo, dne 31. januarja t. l. ob 10. uri zjutraj v društveni telovadnici.

— **Slovensko pevsko društvo »Stefanja vas«** priredi v nedeljo 31. t. m. predpustno veselico v prostorih gosp. Ivana Povšeta (pri Strausu) v Štefanijski vasi.

— **»Vzajemno delavsko podporno društvo«** v št. Vidu pri Ljubljani priredi predpustno veselico v nedeljo, dne 7. februarja t. l., v gostilni pri gosp. Francu Cirmanu, p. d. pri Lorencu v št. Vidu. Spored: 1. Srečolov. 2. Šaljiva pošta. 3. Golobij lov. 4. Ples (od 3. ure popoldne do 4. ure zjutraj). Prosta zabava. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Vstopnina prosta. Prostovoljni darovi se hvaležno sprejemajo. Ker je čisti dobiček namenjen za bolne člane društva, vabi najljubše vse znanee in prijatelje delavstva k mnogobrojni udeležbi odbor.

— **Prostovoljno gasilno društvo na Vrhniki** priredi na Srečnico, dne 2. svečana t. l. v prostorih vrhniške čitalnice veselico s petjem, dramatično predstavo in plesom.

— **Maskarada »Narodne čitalnice«** v Kamniku. »V planinskem raj« na Srečnico 2. svečana. Vabila za to najelegantnejšo in najzanimivejšo predpustno zabavo v Kamniku so pravkar razposlana. Pri obilici razposlanih vabil se morda primeri, da se kako vabilo izgubi ali sploh ne pride po želji pomoči namenjeni osebi v roke. Odbor se zato obrača še enkrat na vse častite rodljube, ko bi morda kdo vabila ne prejel, da izvoli poslati svoj cenjeni naslov čitalničnemu tajniku gosp. H. Saxu ali pa g. Ivo Koželju, trgovcu v Kamniku, kateri je prevzel iz posebne prijaznosti predprodajo vstopnic. Maskovane udeležence pa odbor vljudno opozarja, da bodo maske dobivale vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime, pri večerni blagajni na dan maskarade pa proti demaskovanju pred dvornim odbornikom. Vsem cenjenim obiskovalcem plesnih vaj služi naj v vednost, da so se iste morale opustiti, ker se je že pričelo z dekoriranjem dvorane in stranskih prostorov.

— **Idrijski planinarji** prirede dne 6. februarja ob 8. uri zvečer v veliki čitalnični dvorani svoj prvi izlet k Češkini Krjavljavi koči, na Triglavsko pošto in skozi planinski muzej v Joštarske oštarijo. Izlet se vrši s spremljevanjem petja in godbe na harmoniko, škant, fagot pretl in ciganske citre. Ta izlet oziroma veselica bo prva enake vrste v Idriji. Za to gotovo združi k domači zabavi neke domače prijatelje in prijateljice planin, ampak tudi drage

goste iz bližnje in daljnje okolice. Na ta izlet se lahko pride v planinski, lovski, kmečki ali navadni po potni obleki.

— **Bralno društvo »Mir«** na Dvoru ima na Srečnico plesni venček s šaljivo loterijo.

— **Učiteljska služba v Knežaku** je razpisana do 20. svečana t. l.

— **Iz Zagorja ob Savi.** Nedeljska veselica »Streleška klub« je uprav izborna vspeša. V krasno zelenjem, emblemi strelcev in puškami okrašeni dvorani se je kar trlo mičnih plesalk in vrlih plesalcev. Zagorski orkester je pa nemurno in prav dobro sviral do ranega dne veselo poskočnice. Lepi prostori Müllerjeve gostilne bili so polni. Tu se je zbralo vse, kar čuti narodno in kar je Slovincem naklonjeno v živahen in nepriljen sestanek. Vsa hvala za dekoracijo gre gg. strelema R. Ranzingerju in Iv. Müllerju, ki sta jo prav izvrstno pogodila.

— **Slovenski trgovski klub v Mariboru** nas prosi objaviti, da pri trgovskem plesu dne 7. februarja v mariborskem »Narodnem domu« ne svira bosanska vojaška godba — kakor se je pred časom naznanilo — marveč godba c. in kr. pešpolka grof Khevenhüller št. 7 iz Gradca. Dalje javlja omenjeni klub vsem p. n. posetnikom plesa, da se običajni šopki in kotiljoni opuste. — Marljivi plesni odsek je napel vse moči ter storil vse, da izpade ta ples kar najsijajnejše, zato tudi pričakuje, da ga bodo st. občinstvo podpiralo v tem podjetju in se mnogobrojno udeležilo trgovskega plesa!

Slovenski trgovski klub v Mariboru.

— **Narodna čitalnica v Ptuj** priredi v sredo dne 10. febr. t. l. v veliki dvorani »Narodnega doma« plesni venček. Maske do brodošle.

— **Učiteljsko društvo za ptujski okraj** zboruje v četrtek dne 4. februarja t. l. točno ob 10. uri popoldne v okoliški šoli.

— **Pevsko društvo »Zarja«** v Rojani priredi dne 31. t. m. v prostorih »Narodnega doma« v Barokovljah veselico s plesom.

— **Gospodarska podružnica Krapinska** priredi na dan 3. februarja 1904 v mestni kleti trga Krapine prvi zagorski vinski slemenj.

— **Orožne vaje spomladi.** Kdor hoče spomladi iti na orožne vaje, mora za to v najkrajšem času vložiti prošnjo, ker se na pozneje vložene prošnje ne bo oziralo.

— **V konkurz** je zabredel trgovec Alojz Tkalcic v Črmošnjicah.

— **Zaprli so včeraj nekega trgovskega pomočnika** z Dvora pri Žužemberku. Kradel je že dlje časa svojemu gospodarju trgovcu Juliju Elbertu v trgovini denar. Ukradena svota je precej visoka.

— **Tatvina.** Natararju Francu Kavčiču iz Idrije je bilo v noči od 27. na 28. t. m., ko je prenočeval v neki gostilni v Kolodvorskih ulicah, ukradenih 50 K.

— **Izgubljene reči.** Posetnikova hči Ana Jutharjeva iz Laverce je izgubila dne 27. t. m. nekje v mestu denarnico, v kateri je imela okoli 12 K denarja.

— **Mestna kopel.** Od dne 21. decembra 1903 do 20. januarja 1904 oddalo se je v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 2003 kopeli in sicer za moške 1553 (pranih 1144, kadnih 409), za ženske 450 (pranih 150, kadnih 300).

— **Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju** mestne občine ljubljanske od 17. do 23. januarja 1904. Število novorojencev 17 (= 23.5‰), mrtvorojencev 16 (= 22.1‰), med njimi jih je umrlo za jetiko 3, vsled mrtvouda 2, vsled nezgode 3, za različnimi boleznimi 8. Med njimi je bilo tujecev 6 (= 37.5‰), iz zavodov 9 (= 56.2‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za vtratico 1, za ušesom 1 oseba.

— **Hrvatske vesti.** Zaradi v Ljubljani tiskane brošure »Iz zemlje brez pravice« so bili obtoženi Anton Collner, Sr. Spanić, Strassberger, Gjuro Metzger, Cindrić in Ferdo Fuchs pred ošpicami sodiščem. V torek je bila obravnava. Obtožence sta branila dr. Neuman in dr. Bedenik. Ker se ni mogla obtožencem nobena krivda dokazati, so bili vsi od obtožbe oproščeni. — Ulom v »Hrvatskem akademičnem podpornem društvu« v Zagrebu. V sredo ponoči je nekdo ulomil v prostore »Hrvatskega akademičnega podpornega društva« in odnesel kaseto, v kateri se je nahajalo 4000 kron — kot skupilo zadnjega akademičnega plesa. Kot tatvine sumljivega so zaprli nekega pravnika. — Baron Metel Ožegović, okrajni predstojnik v Križevcu, iz znane hrvatske rodovine, je v sredo umrl. — »Hrvatska

kmetijska družba« je imela včeraj svoj občni zbor, ki je bil silno viharen. Pri volitvah je zmagala napredna stranka, vsled česar je pred sednik grof Miroslav Kuhner odločil svojo čast in z njim še nekaj odbornikov. Nadomestne volitve bodo šele na prihodnjem običnem zboru. Dotlej vodi društvo škof dr. Krapac. — »Svetosavsko besedo« je priredilo v sredo »Srbsko pevsko društvo« v Zagrebu v proslavo svoje 25letnice. Na koncertu so se izvajali sami slovanški komadi. Zlasti vesel pojav je, da so se te prireditve udeležili tudi Hrvatje.

— **Najnovejše novice.** — Bivši ogrski brambovski minister generalni major Dez. Kollarsy je postal poveljnik 14. konjeniške brigade.

— **Boj za rezerviste.** V Egerszegu je zaprl občinski sodnik štiri rezerviste, ker niso hoteli nastopiti vojaške službe. Kmetje cele vasi so se zbrali pred občinsko hišo ter zahtevali, da se mladeniči izpuste. Ker se to ni zgodilo, so naskočili občinsko hišo. Prihiti so orožniki ter več oseb ranili.

— **Afera v Bileku** je završena pred vojnim sodiščem ter se je obsodba poslala cesarju v potrjenje. Razun generala Draganija in polkovnikov Török in Grünzweig se je obsodba raztegnila še na dva štabna častnika in na stotnika Hubricha, od kojega stotnije sta prišla z usodne vaje domov le bobnar in nadporočnik.

— **Umor.** V Kemesu pri Subotici je bil v Breierjevi gostilni Stajere Stollermann ponoči umorjen in oropan. Roparje so že prijeli.

— **Oproščen slovaški poslanec.** Poslanec Veszelovsky je bil nedavno zaradi ščuvanja proti madjarski narodnosti obsojen v enoletno ječo. Privzno sodišče pa je izreklo, da poslanec v svojem govoru ni protestoval proti madjarski narodnosti, temuč le proti odredbam madjarskih oblastnij, kar je dovoljeno ter je Veszelovskega oprostilo.

— **Bomba v kraljevem gradu.** V Madridu so obhajali včeraj kraljev god. Ko so prišli v kraljevi grad najvišji dostojanstveniki, našla se je v gradu velika bomba, ki se le po čudnem slučaju ni užgala, sicer bi se bila prigodila strašna nesreča.

— **Proti vetu** pripravlja sedaj tudi papež obširen spis.

— **Slepar v škofjskem ornatu.** V Rimu je sleparil že več mesecev neki mož, preoblečen za angleške nadškofa, gostilničarje, banke in samostane. Sedaj so sleparja razkrinkali in zaprli. Slepar ni bil nikdar duhoven, in vendar so mu duhovniki in nune poljubovali roko.

— **Predzna tatvina.** V Padovi so neznani tatje odnesli iz unijonske banke tri cente težko železno blagajno, v kateri je bilo 82.000 lir.

— **Humbertovemu podobna sleparija** se je obravnavala 15 dni v Londonu. Neki Wright je ustanovil delniško društvo ter pri tem osleparil delničarje in upnike za 72 milijonov kron. Slepar je bil obsojen v 7 letno ječo. Ko se mu je obsodba prečitala, izpraznil je bliskoma stekleničico strupa ter padel takoj mrtev na tla.

— **Najstarejše drevo na svetu** je po zatrdilih zgodovinarjev pred templom Buddh na otoku Cejlonu. Drevo je bilo zasajeno leta 245 pred Kristom ter je potemtakem dandanes staro 2148 let.

— **Stroga naredba.** V neki vasi v Kašubeji je bil proglašen pasji kontumac. Župan je dal to razglasiti s sledečo naredbo: »Vsakdo, ki pusti svojega psa prosto okoli tekati, se sme ubiti.«

— **Mladinske telesne vaje.** Bavarsko naučno ministrstvo je izdalo naredbo vsem ravnateljstvom srednjih šol, naj se daje učencem veliko prilike za telesne vaje na prostem. V ta namen se posebno priporoča: proste vaje, telovadne igre, drsanje po ledu, plavanje in veslanje. Za igrališča in kopališča se naj ravnateljstva pogode z mestnimi in vojaškimi oblastnjami. V letnih poročilih je treba v bodoče natančno poročati, kako so se gojile na zavodu telesne vaje.

— **Začetek milijonarja.** Ded angleških milijonarjev Astor se je izselil že kot deček v Ameriko. Nič ni imel in nič ni znal, le na piščalko je mično sviral. In šel je med Indijance ter jim za živalske kože piskal. Kože je skupljal in prodajal, za denar pa kupoval takrat še smešno ceno zemljo. Na ta način je kupil tudi svet, kjer stoji danes New York. Njegovi potomci so danes prvi angleški milijonarji, ki premorejo do 200 milijonov kron.

— **Duhovnik, nečistnik, slaboumen — dvorni vzgojitelj.** Taka čudna abnormaliteta je Franc Klötzel, ki je bil svojočasno katehet na višji realki v Brnu. Pregrešil se je na mladoletnih dečkih nenravno ter prišel zaradi tega pred

porotnike. Rešili so ga zdravniki, ki so ga proglasili za slaboumnega. Deželni odbor ga je nato vpokojil z letnimi 1280 K. Klötzel pa je šel na Saksonske ter dobil na dvoru službo. Pridobil si je tudi saksonsko državljanstvo. Sedaj pa se je oglasil moravski deželni zbor, češ, da noče izplačevati več pokojnine človeku, ki si služi drugje kruh s poučevanjem ter je postal najbrže zopet duševno zdrav. Nastaviti ga pa tudi ne more doma, ker je postal tuji državljan. Nečisti duhovnik pa tudi ni tako slaboumen, da bi se odrekel pokojnini ter je vložil tožbo pri državnem sodišču.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 29. januarja. Od najkompetentnejše strani se je povedalo, da so vesti zastran razpusta kranjskega deželnega zbora popolnoma izmišljene.

Dunaj 29. januarja. Admiral Spaun ostane na izrečno željo cesarjevo še nadalje zapovednik mornarice.

Dunaj 29. januarja. Jutri bo 15. let, kar je umrl prestolonaslednik Rudolf. Nemški cesar je dal danes položiti venec na Rudolfovo grob.

Dunaj 29. januarja. Železniški minister Wittek praznuje danes svojo 70letnico.

Dunaj 29. januarja. Švedski kralj Oskar pride koncem februarja sem. Otdod pojde v Opatijo.

Dunaj 29. januarja. Zgodovina razupitega Derschattovega predloga zastran armade je sedaj pojasnjena. Derschatta je bil sedel na limanice dr. Bärnrautherja. Delegatje nemških strank so imeli tajen sestanek in se dogovorili, da se predloži delegaciji resolucijo, ki naj se strinja z zakonom iz l. 1867. Naslednjega dne se imeli zopet sestanek in predručili svoj sklep v istem smislu, kakor se glasi Derschattov predlog. Sklenjeno je bilo, naj sproži ta predlog Kathrein, temu pa stvar ni dišala in zato je izostal od dotične seje. Zdaj pa je Derschatta sprožil ta predlog in se z njim blamiral.

Praga 29. januarja. Dr. Pacak izjavlja v »Nar. Listih«, da med Čehi in Körberjem ni nikakih pogajanj in jih tudi ne bo, dokler bo veljal sklep parlamentarne komisije, da Čehi ne občejuje s Körberjem.

Budimpešta 29. januarja. V parlamentu je grof Battyanyi danes svaril madjarske stranke, naj ne mislijo na alijanco s Čehi, češ, ti vodijo slovansko propagando na severu Ogrske.

Marzija 29. januarja. V neki kavarni je eksplodiral aparat za acetalin-razsvetljavo. Ubitih je bilo deset oseb.

Poslano*)

Čislani gospod **Pipar** v Ljubljani.

Najina polemika o Prešernovi pipi se razteza že preveč na široko. Temu neplodnemu boju med nama bodi konec.

Jaz sem se pošteno brnil za pošteno reš. Strankarskih nakan nisem imel nikakih. Iskal nisem pri tem ni dobička, niti slave, — dokaz, da sem se podpisal s svojim psevdom, imenom, ki je bilo znano le ožjemu prijateljskemu krogu mojemu. Prešernovo pipo sem opisal, ter spis obelodanil le na izrečno željo in mnogostransko prigovarjanje gospodov, ki zavzemajo na literarnem polju in v socialnem življenju našemu tako stopnjo, kakor Vi, čislani g. Pipar. — Da je Prešeren kadil, potrdi Vam lahko še živeči odividec, g. Rudolf Endlicher, e. kr. okrajni tajnik v p. — Rajni Potočnik je bil znan kot resen, verodostojen mož. Čemu bil bi on mistifikoval svojo soprogo? Tudi meni ni nikakega povoda, da bi se ne povzdal v poročilo častite, spoštovane in tudi verodostojne gospe Potočnikove. Po izjavi strokovnjakov je pipa v istini iz Prešernove dobe.

To so moji razlogi za pristnost Prešernove pipe. Če se me je pa

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon

vendarle mistifikovalo morda, kar pa zelo dvomim, ne zadene mene nikakriva. Errare humanum!

Ako pa imate, čislani g. Pipar, protidokazov za nepristnost te pipe, pa izvolite priti ž njimi na dan! Če ste, kar ne dvomim, resen mož, ne trdite reči, o katerih ni v mojih zagovorih niti duha, niti sluha. Prosim tudi, da kot poštenjak skinite svoj vizir, da spoznam svojega protivnika in vem, skom mi je posla.

V Ljubljani 27. jan. 1904.

S spoštovanjem

Harambaša-
Fran Podkrajšek.

Zahvala.

V soboto, 23. prosinca t. l., so priredili rokodelci z Jesenic in Save plesno veselico, katere čisti dohodek je bil namenjen tukajšnji podružnici sv. Cirila in Metoda. Veselica se je obnesla prav izborna, ker je ostalo čistega dohodka 71 K 14 v. Zahvaljujem se kar najiskrenejše prirediteljem in darovalcem za prejeti znesek s prošnjo, da bi se še večkrat spomnili ob takih prireditvah naše podružnice ter obudili v drugih posnemanje.

A. Emil Guštin

t. č. načelnik p. družnice sv. Cirila in Metoda na Jesenicah.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. januarja: Marija Knez, gostija, 78 let, Tesarske ulice št. 3, žena raka — Franja Svetlin, posestnikova žena, 29 let, Ravnikarjeve ulice št. 9, jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 29. januarja 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	100.60	100.80
4 1/2% srebrna renta	100.60	100.80
4% avstr. krona renta	100.65	100.85
4% zлата	120.65	120.85
4% ogrska krona	99.90	99.90
4% zлата	119.05	119.25
4% posojilo dežele Kranjske	100.00	100.75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.00	100.00
4 1/2% Zader	100.00	100.00
4 1/2% bos. herec žel. pos. 1902	101.10	102.10
4% češka dež. banka k. o.	100.00	101.00
4% z. o.	100.00	100.70
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.75	102.05
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106.60	107.60
4 1/2% zast. pisma Innerst. hr.	101.00	102.00
4 1/2% „ogrske cen.	100.60	101.10
4 1/2% dež. hr.	100.20	101.20
4 1/2% z pis. ogr. hip. ban.	100.60	100.70
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	98.50	98.50
4 1/2% obl. češke ind. banke	99.70	100.70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	304.85	306.85
4% prior. dol. žel.	101.25	101.65
3% „juž. žel. kup. 1/1 1/2		
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke	1854	1855
„ „ 1854 1/2	185	187.50
„ „ 1854	257	261.00
„ tizske	163.50	165.50
„ zem. kred. I. emisije	294.00	300.00
„ „ II.	288.00	291.00
„ ogr. hip. banke	268.00	271.00
„ srbske a frs. 100—	92.00	94.00
„ turške	133.00	134.00
Basilika srečke	21.65	22.65
Kreditne	465.00	475.00
Inomoške	82.00	87.00
Krakovske	81.00	85.00
Ljubljanske	70.00	74.00
Avst. rud. križa	55.00	58.00
Ogr.	28.75	29.75
Rudolfove	65.00	69.00
Salcburške	79.00	83.00
Dunajske kom.	513.00	523.00

De nico.	84.75	85.75
Južne železnice	671.50	672.50
Državne železnice	161.6	161.5
Avstr.-ogrske bančne delnice	672.25	673.25
Avstr. kreditne banke	769.00	770.00
Ogrske	252.00	253.00
Živnostenske	682.00	685.00
Premogokop v Mostu (Brüx)	420.75	421.75
Alpinske montan	1915.00	1925.00
Praške žel. in dr. dr.	478.25	480.25
Rima-Murányi	390.00	394.00
Trbovlske prem. družbe	473.00	476.50
Avstr. orožne tovr. družbe	152.00	154.00
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11.36	11.40
Č. kr. cekin	19.05	19.08
20 franki	23.42	23.48
20 marke	2.53	2.51
Sovereigns	117.00	117.20
Marke	95.25	95.45
Laški bankovci	252.50	253.25
Rubli	4.84	5.00
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 29. januarja 1904.

Termin.	50 kg K	7.87
Pšenica za april	50	7.68
„ „ okt. 1903	50	6.69
Rž „ april	50	6.34
Koruza „ maj 1904	50	5.50
Oves „ maj	50	5.50

Efektiv.

Nespremenjeno.

Meteorološko poročilo.

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Novo
28. 9. zv.	745.1	— 3.7	sl. svzhod	oblačno	
29. 7. zv.	743.4	— 4.8	sl. jzhod	oblačno	
30. 2. pop.	741.8	— 0.0	brezvev.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: —32°, normale: —1.9°. Močrina v 24 urah: 0.0 mm.

Sprejemem takoj

deklico

ki ima veselje učiti se manufakturne ter špecerijske trgovine. Učni pogoji po dogovoru.

Štefan Štekar, trgovec.

278—2

Ajdovščina.

Južno sadje

pomaranče, limone, mandarine, smokve (fige) v venci itd. se pošilja po najnižjih cenah na debelo in na drobno. Cenik pošiljamo na zahtevo zastoj.

Henrik Hübel & Co.
TRST. 120—6

Poskusite

pristni
rastlinski
liker
Florian

Po okusu in zdravem učinku prvaka likerjev.

Varstvena znamka.

Ogreva in oživlja telo,
Budil tek in prebavo,
Daje dobro spanje.

Lastnik:

5—23

EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.

Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

288

Radi družinskih razmer in da pride otrok pod strogo nadzorstvo se odda na deželo 283—1

deček

ki se je učil 2 1/2 leti krojaštva.

Ponudbe sprejema gospa **Šimec, Ljubljana, Lončarska steza št. 6.**

Pisarja

zmožnega slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, izvežbanega v narekovanju in ilustraciji zemljiške knjige, sprejemem takoj. Samci imajo prednost. Plača po dogovoru. Vsi pogoji so izrečno zahtevani.

Janko Hudovernik 256—3
c. kr. notar v **Kranjski gori.**

Okrajna posojilnica v Litiji

vabi svoje udeleženice

rednemu občnemu zboru

kateri se boode vršil

dne **7. februarja 1904**

ob 3. uri popoldne

v prostorih g. Premfalka v Litiji.

DNEVNI RED:

1. Potrjenje letnega računa in razdelitev čistega dobička.

2. Volitev načelstva in nadzornišstva.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepnosti zborovanja odredi v smislu §. 34. zadrušnih pravil drugo zborovanje na isti dan ob 3 1/2 uri popoldne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je zgoraj za prvo zborovanje odločeno.

Okrajna posojilnica v Litiji
dne 27. januarja 1904.

288

Načelstvo.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izved iz vrnega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 21 m. ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez K. in Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solno, ad. Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m. jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. jutraj obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne obojni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vane, Karlove vane, Heb, Marijine vane, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Št. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m. jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. jutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in 2amo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 6 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Naznanilo otvoritve in priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu vljudno naznanjam, da prevzamem in otvorim dne **1. februarja 1904** staro znano

gostilno gosp. Alojzija Zajca
na Rimski cesti šte. 4

ki je bila vedno na jako dobrem glasu.

Točil bodem le **naravna vina** po najnižjih cenah kakor:

Hrvatsko rdeče vino	liter po 32 kr.
Istrsko belo vino	„ „ 36 „
Istrsko črno vino	„ „ 40 „
Pristno dolensko vino iz Drenova	„ „ 44 „
Stari goriški rizling	„ „ 48 „
Refoško v steklenicah	„ „ 80 „
Rizling v steklenicah	„ „ 80 „

Najboljše marčno pivo bratov Reininghaus.

Skrbelo se boode tudi vedno za gorka in mrzla jedila.

Na razpolago so tudi 3 čiste prenovljene posebne sobe pri- pravne za društvene sestanke.

Zagotavljajoč slavnemu občinstvu najsolidnejšo in najtočnejšo postrežbo, priporočam se obilnemu obisku in belježim z odličnim spoštovanjem

283—1

Fran Kavčič, gostilničar.

Urarskega pomočnika

sprejme takoj 287—4

H. SUTTNER v Kranju.

Mednarodna panorama.

v Ljubljani — Pogačarjev trg.

Fotoplastični umetni zavod

I. vrste.

V soboto, 30. januarja 1904
zadnji dan razstave:

Znamenitosti Vatikana.

Privatne sobe v letni palači, krasne Borgla galerije, vrtovi Vatikana itd. itd.

Od nedelje, 31. januarja 1904
do sobote, 6. februarja 1904:

Zanimivo, zložno potovanje po slikoviti

francoski rivieri.

Častnih priznanj o izbornosti imamo med drugimi od gospodov: Arnold, grof zu Lippe, stolni kapitular sv. Štefana na Dunaju, šolski ravnatelj Robert Pöschl in Alojzij Ploichinger na Dunaju, profesor dr. H. Klepert, član akademije znanosti v Berlinu, šolski ravnatelj E. Grimm, rektor H. Linke, rektor Frsn Schulz in drugi Gg. Mayr, papežev tajni komornik, duhovni svetovalec v Monakovem, Reinckens, kraljevi okrožni šolski nadzornik v Bonnu.

Serijska 40 vin. Otroci 20 vin.
6 serij 2 K. 10 serij 3 K.

Za šole in društva znižana vstopnina.
Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 9. ure popoldne.

Z odličnim spoštovanjem

(298)

ravnateljstvo.

„ŠVICARIJA“.

Na mnogostransko zahtevanje še enkrat v soboto 30. in v nedeljo 31. januarja 1904

velika pojedina klobas.
Jetrne, krvave in pečene klobase

lastnega izdelka

v kavarni in restavraciji „ŠVICARIJA“.

Za mnogobrojni obisk se priporoča z velespoštovanjem

287

Fric Novak, restavrater.

Preselitev.

Vljudno naznanjam, da se preselim dne **30. januarja t. l.**

s svojo čevljarsko delavnico in prodajalno

iz Židovskih ulic št. 5 na

Kongresni trg šte. 13.

(U bivšo „Narodno tiskarno“.)

Zahvaljujem se za dosedanje zaupanje ter se priporočam svojim častitim naročnikom in slavnemu občinstvu tudi na novem prostoru, kjer bodem kakor dosedaj in še bolje vstrezal vsem naročnikom z dobrim in solidnim delom.

Z odličnim spoštovanjem

293—1

Ivan Zamljen
čevljarski mojster.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamenjava in ekskomptuje

izšrebane vrednostne papirje in novčnice zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje

vojaške ženitninske kaveje.

Eskompt in inkasso menic.

Borzna naročila

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja.

Promet s čeki in nakaznicami.